

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją substancja deka-BDE w zastosowaniach polimerycznych została wyłączona z zakazu zawartego w dyrektywie 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym⁽¹⁾ (zwanej dalej: dyrektywą podstawową).

Rząd duński podnosi, że zaskarżona decyzja zawiera błędy prawne z tego powodu, iż wyłączenie deka-BDE w zastosowaniach polimerycznych od zakazu zawartego w dyrektywie podstawowej narusza przesłanki przyjęte w tej dyrektywie, ponieważ:

- odstępstwo to nie jest konieczne z uwagi na postęp naukowo-techniczny,
- Komisja nie wyłączyła z zakazu jakiegoś szczególnego zastosowania deka-BDE, lecz substancję tą w ogólności we wszystkich zastosowaniach,
- Komisja nie dowiodła, że nie znaleziono możliwości zastąpienia lub wyeliminowania Deca-BDE w zastosowaniach polimerycznych, co powinna była uczynić
- Komisja nie przeprowadziła oceny, czy negatywny wpływ na środowisko, zdrowie lub ochronę konsumentów, jaki wynikałby z zastąpienia, byłby większy niż potencjalne korzyści dla środowiska, zdrowia lub ochrony konsumentów.

Ponadto Komisja oparła się na niezgodnym z prawem kryterium, mianowicie kryterium ogólnej oceny ryzyka wyłączonej z zakazu substancji deka-BDE. Poza tym decyzja obarczona jest istotnym błędem formalnym, ponieważ Komisja nie uzasadniła odpowiednio, dlaczego jej zdaniem spełnione zostały przesłanki wyłączenia deka-BDE w zastosowaniach polimerycznych z zakazu zawartego w dyrektywie podstawowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 271, str. 48.

⁽²⁾ Dz.U. L 37, str. 19.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2006 r. — Mopro-Nord GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-6/06)

(2006/C 74/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mopro-Nord GmbH (Altentreptow, Niemcy) [Przedstawiciele: L. Harings i C. H. Schmidt]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności pkt 25–27 decyzji Komisji z dnia 6 września 2005 r. dotyczącej pomocy nr N 363/2004 (Dz.U. C 262, str. 5) w zakresie, w jakim opierają się one

na zapewnieniach udzielonych przez władze niemieckie, że wydatki, które zostały dokonane przed wydaniem przez Komisję zezwolenia na taką pomoc podlegającą pojedynczemu zgłoszeniu, nie mogą być przedmiotem pomocy w odniesieniu do premii inwestycyjnej (dodatek inwestycyjny),

- ewentualnie stwierdzenie w całości nieważności decyzji Komisji z dnia 6 września 2005 r. dotyczącej pomocy nr N 363/2004 (Dz.U. C 262, str. 5),
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2005) 3310 wersja ostateczna z dnia 6 września 2005 r. dotyczącą pomocy nr N 363/2004 na budowę zakładu rafinacji serwatki. Beneficjentem tej pomocy jest Mopro-Nord GmbH w Mecklenburg-Vorpommern. W zaskarżonej decyzji Komisja poinformowała Republikę Federalną Niemiec, że zgłoszona przez nią pomoc jest zgodna z prawem wspólnotowym. Skarżąca zarzuca decyzji przede wszystkim, że opiera się ona na zapewnieniach władz niemieckich, iż wydatki, które zostały dokonane przed wydaniem przez Komisję zezwolenia na taką pomoc podlegającą pojedynczemu zgłoszeniu, nie mogą być przedmiotem pomocy w odniesieniu do premii inwestycyjnej.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że ustalenia faktyczne dokonane przez pozwaną są nieprawidłowe. Poza tym zarzuca ona Komisji naruszenie obowiązku uzasadnienia w rozumieniu art. 253 WE oraz naruszenie zasady pewności prawa i określoności. Poza tym, wydając zaskarżoną decyzję, Komisja naruszyła także art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ oraz zasadę dobrej administracji. Ponadto, zdaniem skarżącej, zaskarżona decyzja narusza art. 87 ust. 3 lit. c) WE w związku ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa w sektorze rolnym⁽²⁾. Wreszcie skarżąca utrzymuje, że decyzja Komisji narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz zakaz dyskryminacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 28, str. 2 oraz Dz.U. 2000, C 232, str. 19.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2006 r. — Giant (China) przeciwko Radzie

(Sprawa T-17/06)

(2006/C 74/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giant (China) Co., Ltd (Kunshan, Chiny) [Przedstawiciel: adwokat P. De Baere]